

Bøde. Det ærede Medlem argumenterer nu saaledes, at det dog vistnok er for forretningsmæssigt at tage Sagen, at Statsbanerne skal indvinde 300 Kr. ved, at deres Funktionærer gør sig skyldige i Fejl, som kunde medføre Jernbaneulykker. Hvis det er det ærede Medlems Opfattelse, maa han mene, at vi i det hele skal give Afkald paa Bødesystemet. Det er jo saa, at Staten og Politikasserne alle Vegne i Landet til Stadighed indkasserer Bøder, som erlægges af dem, der har forset sig mod gældende Bestemmelser, hvad enten det er Love eller reglementariske Bestemmelser, og ingen drager deraf den Slutning, at Staten som saadan skaffer sig Indtægt ved, at dens Borgere begaar Forbrydelser. Jeg tror, man i denne Forbindelse ikke skal forlade det System, der dog har sin Berettigelse, nemlig at man i et Tilfælde som dette, hvor i og for sig meget beklagelige Fejl bliver begaaet af Funktionærer, hvem man ellers har Grund til at have fuld Tillid til, lader dem slippe med en Misbilligelse og en Bøde. Der ligger ikke deri nogen Berigelseshensigt fra Statsbanernes Side og selvfølgelig ikke nogen Spekulation i Retning af at tjene paa Funktionærernes Fejlgreb.

Dernæst mente det ærede Medlem, at det kunde hjælpe stærkt paa Trafikken, hvis man indførte Godstrafik om Natten, og han nævnte navnlig Sydbanen som Eksempel. Forholdet er det, at Godstrafik om Natten nu under Krigssituationen er indført paa adskillige Jernbanestrækninger, og at man derved bidrager en hel Del til at forbedre Forholdene. En saadan Godstrafik vil man vedblivende opretholde og yderligere indføre i det Omfang, hvori det skønnes muligt og nyttigt for Driften.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) og det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) har begge nævnt Køge—Vigerslev-Baneprojektet. Det forholder sig saaledes, som det ærede Medlem fra Næstved gik ud fra, at Forudsætningen for Gennemførelsen af denne Bane efter Loven er bristet, idet de lokale Tilskud, som forudsattes, ikke blev tilvejebragt i rette Tid. Naar det ærede Medlem fra Køge finder, at dette Vilkaar var haardt, kan det være meget berettiget, men der er jo ikke noget at gøre derved, eftersom det blev fastsat saaledes. Det ærede Medlem omtalte, at der fra Befolkningen er indsendt et Andragende, hvori man anmoder om, at denne Sag maa blive taget op til ny Overvejelse, og jeg er meget villig til

at tage den op til Overvejelse. Det ærede Medlem spurgte, om ikke Forholdet var det, at man stod tvivlende overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Bane burde være en Privatbane eller en Statsbane, og jeg vil besvare hans Spørgsmaal bekræftende; man staar med Rette tvivlende deroverfor. Hvis man ikke anlægger en Bane fra Køge til Vigerslev, vil det i en meget nær Fremtid blive nødvendigt at anlægge et tredie Spor fra København til Roskilde, men Forholdet er det, at det ikke er ganske sikkert, at man ved at anlægge en Bane fra Køge til Vigerslev endda vil kunne undgaa dette tredie Spor fra København til Roskilde, og derfor er der noget, der taler for, at man skulde anlægge det tredie Spor fra København til Roskilde og saa lade Banen fra Køge til Vigerslev blive en Privatbane, men ganske vist saaledes, som det ogsaa nu er foreslaaet fra Andragernes Side, saa stærkt bygget, at den vil være egnet til at modtage en Del af den gennemgaaende Godstrafik Syd paa. Jeg er imidlertid, som sagt, villig til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, ogsaa villig til at tilstille det Udvalg, som formentlig bliver nedsat, denne Sag til Gennemgang og Overvejelse.

Dernæst har flere ærede Medlemmer under deres Omtale af Lovforslaget hævdet, at man burde fremskynde Bygningen af Funder—Bramminge-Banen saa meget som muligt, og jeg vil derpaa svare, at det sker. Naar der ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget kun var foreslaaet 1 Mill. Kr., var det, fordi jeg paa det Tidspunkt endnu nærede nogen Tvivl om, hvorvidt man vilde kunne forbruge noget større Beløb, og Diskussionen her i Salen har jo til Stadighed i høj Grad kritisk vendt sig imod dette, at man søgte større Bevillinger end dem, man kunde forbruge, eller rettere, at man ikke forbrugte de Beløb, som var bevilgede. Nu er der Sikkerhed for, at der vil kunne bruges yderligere $\frac{1}{2}$ Million til denne Bane i det kommende Finansaar, og derfor søges denne Bevilling ved Finanslovens anden Behandling. Men jeg vil gerne rette den Misforstaaelse, som synes at være til Stede, at man dermed saa hurtigt er færdig med Banen, som man kunde tro, naar man sammenholder de givne Bevillinger med Lovens Tal. Forholdet er nemlig desværre det som med forskellige andre ældre Banebevillinger, at Beløbet ikke slaar til. Der vil komme en ganske betydelig Overskridelse paa denne Bane, som vil finde sit Udtryk ved senere fore-